

NADŁOŻYĆ (3) *vb pf*

a oraz o jasne.

inf nadłożyć (1). ◇ [*fut* 1 sg nadłożę. ◇ 2 sg nadłożysz.] ◇ *praet* 1 sg m nadłożyłem (1). ◇ [2 sg m nadłożył.] ◇ *imp* 2 sg nadłóż (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

1. Uzupelnić, nadsztukować (2) :

nadłożyć co (1): Aczci lye muśi ón chrólt zlégác który ielt w Vpułt włożóny. Ale co lye zléze/ tho ty zász drzewem nádłóż *Strum* M4v.

W przen [czego] (1) : A iákóz vczyć máią nie vmieiac łami: Mułzą pewnie nádłóżyc Kazania básniámi. *KochZg* A3v.

2. Dodać [co] (1) : Nádłóżyłem téz tákowyłz Vkázacz przed tym/ który vkázue wólzelkiégo członku chorobę *SienLek* a3v.

[*Zwrot*: »nadłóżyć sam siebie« = *ofiarować się, poświęcić się*: A ia lepak barzo rad náložę [*impendam*] y nádłóżę [!] łam łiebie [*superimpendar ipse*] zá dułfe wálle: ác miłuiąc wálz [!] wiécy/ máło ieltem od wálz [!] miłowan. *Leop* 2. *Cor* 12/15 (*Linde*).]

3. [Wydać (o pieniądzech) [co]]: Cokolwiek łwego nádłóżyłz/ ia gdy łie náwrocę/ tám tobie záplácę. *WujPosN* 1584 205 (*Linde*).

nadłożyć na co: in medicos restituat połtvy py mv zamijeszkaných roboth/ y co nalekij nadłozil *TomZbrudzBrul Ex* 21/19.]

Synonim: **2. dodać**.

Formacje współrdzenne cf ŁOŻYĆ.

Cf NADŁOŻENIE